तृतीयोऽनुवाकः।

समिद्धो अद्य मनुषो दुरोणे। देवो देवान् यजसि जातवेदः। आच वह मित्रमहश्चिकित्वान्। त्वं दूतः कविरसि प्रचेताः। तनूनपात् पथ ऋतस्य यानान्। मध्वा समञ्जन्त्स्वदया सुजिह्व। मन्मानि धीभिरुत यज्ञमृन्धन्। देवत्रा चकृणुह्यध्वरं नः। नराशꣳसस्य महिमानमेषाम्। उपस्तोषाम यज तस्य यज्ञैः॥ १॥

ते सुक्रतवः शुचयो धियन्धाः। स्वदन्तु देवा उभया निहत्या। आजुह्वान ईड्यो वन्द्यश्च। आयाह्यग्ने वसुभिः सजोषाः। त्वं देवानामसि यह्वहोता। स एनान् यक्षीषितो यजीयान्। प्राचीनं बर्हिः प्रदिशा पृथिव्याः। वस्तोरस्यावृज्यते अग्रे अह्नाम्। व्युप्रथते वितरं वरीयः। देवेभ्यो अदितये स्योनम्॥ २॥

व्यचस्वतीरुर्विया विश्रयन्ताम्। पतिभ्यो न जनयः शुम्भमानाः। देवीर्द्वारो बृहतीर्विश्वमिन्वाः। देवेभ्यो भवथ सुप्रायणाः। आसुष्वयन्ती यजते उपाके। उषासानक्ता सदतां नि योनौ। दिव्ये योषणे बृहती सुरुक्मे। अधिश्रियꣳ शुक्रपिशं दधाने। दैव्या होतारा प्रथमा सुवाचा। मिमाना यज्ञं मनुषो यजध्यै॥ ३॥